

BOEKAANKONDIGINGEN.

F. VILLEMIN, *Recherches d'anatomie comparée sur le duodénum de l'homme et des mammifères*. Librairie OCTAVE DOIN. Paris. 1922
Prijs: 18 frs.

Met genoegen maak ik op dit degelijke werk opmerkzaam. Prettig is het geschreven en over het algemeen van goede afbeeldingen voorzien. Niet alleen de anatomie en microscopische anatomie worden beschreven, maar ook de ontwikkeling, zoowel bij den mensch als bij talrijke zoogdieren.

VILLEMIN onderscheidt twee gedeelten; het eerste tot aan de vernauwing boven de papilla Vateri en het tweede tot aan de valvula duodeno-jejunalis. Het eerste deel is ongeveer een derde van het geheele duodenum, het is wijd, vaak wat uitgezet, heeft een dikken wand en weinig of geen valvulae conniventes. Het wordt door de art. hepatica van bloed voorzien. In dit deel komen de klieren van BRUNNER voor en wel in twee lagen (één in het slijmvlies en één in de submucosa). Deze klieren zijn morphologisch, ontogenetisch en waarschijnlijk ook physiologisch verschillend van de pylorusklieren. De wanddikte berust niet alleen op de dikte van het aan vaatjes zeer rijke bindweefsel, maar ook op de dikte van de spierrokken. Lymphoïed-weefsel komt slechts vlak bij den portier voor.

Het onderste deel heeft een dunneren wand, welke valvulae conniventes vormt. Het wordt door de art. mesenterica superior gevasculariseerd. Het bezit geen klieren van BRUNNER. De darmvlokken zijn hier lang en dun en staan dicht bijeen, terwijl in het bovenste deel de vlokken verder uit elkander staan en dikker en korter zijn. De klieren van LIEBERKÜHN zijn zeer talrijk in het onderste deel. Daar zijn de spierrokken en de submucosa dunner, terwijl het lymphoïede weefsel hier sterk is ontwikkeld. Tijdens de embryonale ontwikkeling neemt het onderste deel steeds meer in lengte toe ten koste van het bovenste deel. Radiologische onderzoeken hebben ook reeds een verschil tusschen het bovenste en onderste deel aangetoond, maar de naam „Nachmagen", welke aan het bovenste deel werd gegeven, is volgens VILLEMIN verkeerd. Bij de onderzochte zoogdieren was ook het verschil tusschen bovenste en onderste deel terug te vinden. De verhoudingen zijn hier verschillend en worden uitvoerig behandeld. De functie van het onderste deel staat vooral in verband met de pancreasfunctie. Hier verloopt het laatste deel der spijsvertering en begint de resorptie. De functie van het bovenste deel wordt beheerscht door de klieren van BRUNNER. Hier vindt eiwitvertering plaats (de pylorusklieren bewerken de proteolyse niet!).

Waarschijnlijk leveren de klieren van BRUNNER ook het secretine en helpen zij mee de spijsbrij alkalisch te maken. Dit althans geldt voor den mensch. Bij verschillende zoogdieren is de toestand anders.

Ziehier een kort uittreksel uit den rijken inhoud. Moge het opwekken tot het lezen van het boek zelf!